

Stavanger kajakklubb på tur til Trodla Tysdal 14.-15. februar 2009

Vi var åtte båter som la i vei utover Tysdalsvannet lørdag formiddag. De som satt oppi var: Bjørn Brekne (turleder), Kjell og Gard i dobbel (formann m sønn), Jan-Rune, Erlend, Bjørn Olav, Odd, Rune og undertegnende.

Vi var alle ganske spente på padleforholdene, for på vannet inni byen kunne man gå på skøyter denne helgen! Storbonden Kjell møtte oss på brygga og kunne fortelle at så lenge vi holdt oss mot sør, så skulle det gå greit. Det var flotte padleforhold, nesten vindstille, et par minusgrader med litt solgløtt, og vi var fulle av pågangsmot.

Det at vi passerte små isflak var veldig eksotisk og spennende. Vi visste riktignok at det er bare 10% av isfjell som er synlige...

Etter hvert ble det tettere mellom isflakene og til slutt satt vi rett og slett fast i pakk-isen. Nå kjente vi at sult og kulde begynte å tære på både krefter og pågangsmot. Enkelte påstod sågar at de så isbjørn og hvalross på isen.

Vi så ingen annen utvei, og ringte storbonden! Han kom ut med båten og kjørte opp en råk til oss. Det viste seg at isen bare lå et par hundre meter og snart var vi i fint driv igjen, og vannet var åpent helt inn i strandkanten.

Vi kom til ferdig oppvarmet hytte, og etter å ha fått i oss næring og samlet krefter gikk vi en tur opp Lennsmannshidleren. Her fant Gard tydelige spor etter Maen Med Ljåen! Selv om det ble mørkt og sleipt etter hvert, var alle godt fornøyde med turen! De to som hadde måttet ofre turen og bli igjen på hytta for å dedikere seg til fyring og nøyaktig temperering, var heller ikke direkte misfornøyde.

Etter hvert ble det tid for matsservering nede i hovedhuset. Vi hadde et langt og koselig måltid, og Kjell underholdt med litt lokalhistorie. Senere fortsatte vi hyttekosen i "vår egen" hytte. Drengen kom også innom. Han var av den mystiske, tause typen, og hadde godt sovehjerte.

Søndag våknet vi til snøvær og det var helt vindstille. Etter frokost var det bare å komme seg i kajakkene igjen.

Denne turen ble virkelig et studium i vann og is, og vi lot oss fasinere av alle stadiene imellom! Vi padlet først i helt åpent vann, så dukket det opp "slush" som

lå i overflaten. Virvlene etter åretakene lå som hvite is- og snøspiraler nedover i vannet. Noen steder lå et islag så tynt at vi så det bølge med krusningene i vannet. Lyden av åretak og kajakk gjennom den tynne isen var noe for seg selv!

Isen ble etter hvert ble tykkere, og vi måtte slå hull i isen før hvert åretak. Da vi ikke lengre greide å slå hull i isen var det bare å ringe etter hjelp, og snart var Kjell på plass igjen og kjørte opp råk til oss.

Det var bare å surfe på bølgen for dem som kom rett bak, men isen beveget seg fort og lukket råken igjen. De som lå bakerst måtte derfor streve litt mer, ikke så lett å ta effektive framdriftstak når åren bare "spinner" i snøen oppå isen. Heldigvis hadde hms-ansvarlig turlleder full oversikt og holdt feltet samlet. Også denne gangen var det bare et lite felt med is, og snart var vi ute i åpent farvann igjen.

Og vel tilbake på land var alle enige om at det hadde vært en flott tur!

Astrid Torkelsen